

ВОВЧИЦІ

На одному з мальовничих берегів синьоокої річки Стир, яка несе свої чисті, мов кришталь, води в Прип'ять, лежить село Вовчиці.

Дивна загадкова назва села. Старожили розповідають, що колись тут було дуже багато дубів. У дуплі одного з них вивелись вовки. Нікого до себе не підпускали. Та знайшлися сміливці, що заставили хижих звірів покинути ці місця. Поселився один, другий, третій...

Так виникло село Вовчиці.

Десять приблизно у **XVI столітті** хтось із предків наших (а це, мабуть, точно був із родини Лазорів) Шваїв, плывучи течією ріки, замилювався місцевістю, яка була напрочуд красивою. Це – горб, кругом дупла, грибні місця, багаті вилови риби. Ну кому ж таке не до вподоби?

Захотілося йому поселитися на горбу біля товстелезного дуба в дуплі якого була вовчиця. От і поселився біля неї, біля вовчиці. Звідси і назва села – Вовчиці.

Згідно переказів, хтось із предків вовчан поселився на березі р. Стир. Так поступово утворилось село. Перша згадка про село датується **1555 р.** Це стосується Литовсько-Польської доби.

Коли село входило до складу Російської імперії, через річку Стир був побудований великий дерев'яний міст. За ним була гребля (її називали Миколаївською). Міст з'єднав Вовчиці з Коником, куди діти ходили до школи. Та на початку ХХ ст. його спалили, відступаючи, поляки.

Молодь проводила дозвілля на вечорницях. Організовували їх найчастіше в хаті дядька Максима.

Двічі в тридцять роки село було спалене.

У **1939 р.** у Вовчицях відкрилася школа з українською мовою навчання. Коли розпочалася Велика Вітчизняна війна, заняття в школі припинилися. Доля перших учителів для нас залишається невідомою, а приміщення школи разом із селом було спалене **8 квітня 1943 р.**

Вовчиці активно підтримували партизанський рух. Бували тут месники із з'єднання генерала Бегми.

Після закінчення війни односельчани поступово поверталися до мирного життя. Так, у **1946 р.** відновилось навчання в школі. Приміщенням її став привезений із Зарічного будиночок. Поступово село не лише відбудувалось, а й зросло. Нині воно – складова частина незалежної України.

Вовчиці – звичайне українське село. Воно входить до складу Зарічненського району. У селі діє загальноосвітня школа, є клуб, два магазини, фельдшерсько-акушерський пункт, публічно-шкільна бібліотека, православна церква, молитовний дім. Тут проживають чудові, працьовиті люди. Дехто з них працює у СФГ “Вікторія” (рибне господарство), Дібрівському лісництві.

Особливо вовчани любляють співати. Тож гурт “Вовчицькі півні” знають не лише в Україні, а й за її межами.

